

Het sleepnet

De hype om onder het mom van 'onze veiligheid' steeds extremere vormen van inbreuk op onze prive-sfeer toe te staan neemt zo langzaam zorgelijke vormen aan. Hype, omdat de feitelijke effecten van terrorisme (wat doorgaans het fundament is van dit soort maatregelen) objectief gezien marginaal zijn. Er vallen weliswaar slachtoffers bij terroristische acties, maar die aantallen vallen in het niet vergeleken met, b.v., het aantal dodelijke verkeersslachtoffers per jaar. Een andere interessante bevinding is dat de verhoogde controles door de Amerikaanse TSA weinig meer heeft opgeleverd dan de vangst van enige exotische dieren. Massaal afluisteren onder het mom 'misschien vang je wel iets' is schandalig, en bestempelt ons a-priori tot 'verdachten'. Was het overigens niet zo dat ISPs die informatie t.b.v. de overheid al moesten bewaren? En wat heeft dat inmiddels dan opgeleverd? Weinig of niks, en met een variant op het Vietnam syndroom wil de overheid nu dus kennelijk gaan escaleren. Verspilling van geld, energie en menskracht. Het komt mij voor dat zonder massaal communicatie te onderscheppen er goede methoden zijn om informatie over personen die verdacht worden van ongewenst gedrag te verkrijgen. Verkeersgegevens analyseren, bijvoorbeeld. En als er dan een duidelijke reden is waarom iemand ergens van wordt verdacht: wat mij betreft prima wanneer er na toestemming van de rechter of officier van justitie specifiek informatie wordt verzameld. Maar sleepnetverzamelen? Een slechte zaak. En wie denkt dat-ie niks te verbergen heeft is naïef, en voor hen wil ik graag een uitspraak van Mikko Hyppönen aanhalen: vertel mij dat dan svp zsm, want vanaf dat moment kan en zal ik je niets meer toevertrouwen.

Toezicht

De vraag wie de controleurs controleert is altijd een boeiende. Maar wanneer besloten wordt een toezichthouder aan te stellen dan wordt dat een wassen neus wanneer het oordeel van de toezichthouder door de minister kan worden genegeerd. In dat geval wordt het sleepnet gehanteerd onder het motto: nee hebben we en ja kunnen we krijgen, en mogelijk moeten er wat vragen in de kamer worden beantwoord, maar da's weinig meer dan een storm in een glas water. Verder is het als ik me niet sterk vergis in ons staatsbestel niet de politiek die verantwoordelijk is voor de beoordeling of wetten al dan niet worden gevolgd, maar de rechterlijke macht. Ook daarom al is het geen goed idee om de controle op de invoering van het sleepnet bij de politiek te leggen. Maar waar ik over struikel is de kennelijke eenvoud waarmee de minister kan besluiten om het oordeel van de toezichthouder te negeren. Als ik de toezichthouder zou zijn dan zou ik op zoek gaan naar een andere baan...

Uitwisseling met buitenlandse diensten

Samenwerking tussen geheime diensten lijkt mij een goede zaak. Vooral wanneer die in balans is, m.a.w. wanneer de informatiestroom niet slechts een kant op gaat, en wanneer de uitgewisselde informatie ook in gelijke mate nuttig is voor te samenwerkende landen. Hoe je dat moet meten is op zich lastig te bepalen, maar dat zou 't uitgangspunt moeten zijn. Maar *wanneer* er dan informatie wordt uitgewisseld, dan toch in ieder geval niet zonder dat daar een goede reden voor is. In bulkvorm, zonder enige noodzaak in de vorm van een gericht en gefundeerd verzoek, is opnieuw het met voeten treden van de privacy

van (in ons geval) Nederlandse staatsburgers. Het lijkt me dat dat onwenselijk is. Er is natuurlijk ook nog het bekende argument dat onze vriend van nu onze vijand van straks kan zijn: wat op dit moment als onschuldige informatie wordt beschouwd kan bij het wisselen van de politieke samenstelling in huidige bevriende landen controversieel of zelfs belastend worden. Een gevaarlijke ontwikkeling waar we niet mee accoord moeten gaan.